

PINGÜÍ

Si penses que al Pol Nord no hi ha escoles, crec que estàs equivocadament, perquè els pingüins, animals molt ben educats, també volen anar a escola i, a més, ho fan molt ben vestits, amb esmòquing!

Esta història comença en una escola del Pol Nord, on la mestra Serafina ho tenia una mica complicat. Li havia tocat una classe de primer curs, i els alumnes pingüins tenien fama de ser valents, però que molt valents.

La veritat és que la classe de la mestra Serafina, era una classe un tant inquieta, podríem dir que es tractava d'una classe de pingüins hiperactius, això vol dir: un poc més nerviosos del normal. Heu vist pilotes de goma botant, arregar-les, ficar-les dins d'una caixa, i que tornen a eixir botant? Doncs així era la classe dels pingüins: nerviosos, excitables, agitats, però, això sí, bons pingüins. Darrere del seu trage blanc i negre sempre hi havia un bon cor.

Sofi semblava l'única pingüineta que desentonava en eixa classe. Era mes bé tímida i tranquil·la, però clar, li havia tocat eixa classe i allí estava; mirant aquell partit de tennis que semblaven fer els seus companys de classe.

Els primers dos mesos de classe la mestra no havia aconseguit cap hàbit, ni tan sols fer la fila per entrar a classe.

– Estic farta! – va dir Serafina – estos pingüins no poden ni fer la fila, si no aconsegisc açò, com podré aconseguir altres coses? Com puc ensenyar-los a pescar peixos, o a nadar... o a sobreviure davant de les balenes?

Serafina ho comentava amb la resta dels pingüins mestres, i alguns li donaven alguns consells, però, en posar-los en pràctica no obtenia resultats.

Quan era l'hora d'eixir al pati la mestra pensava que estava en una correguda de bous, obria les portes i allà anaven tots corrents cap a fora, i sort que els pingüins no poden córrer molt, que si no...

Però un dia la mestra Serafina va observar que Sofi, la pingüineta tranquil·la, no va eixir al pati de l'escola i li regallaven dues llàgrimes d'aquells ulls tan grans que tenia.

– Què et passa Sofi? – li va preguntar la mestra.

– Que no vull jugar amb els meus companys – va contestar Sofi amb veu tremolosa.

– Per què? – tornà a dir la mestra amb veu preocupada.

– Perquè ells sempre estan corrent, tirant-se per terra, barallant-se, jugant a balenes i taurons i a mi no m'agrada tot açò, jo preferisc jugar a altres jocs més tranquils.

– Et comprenc filla meua, a mi també em costa crear hàbits i conductes tranquil·letes en esta família. Però... crec que tinc una idea –li va dir la mestra– Però ho has d'aconseguir tu sola, jo no puc ajudar-te. Per què no inventes un joc que els agrade i que t'agrada a tu? I, per descomptat, després els l'hauràs d'ensenyar, així participareu tots a una.

– Però mestra si són totalment diferents a mi, els jocs que a mi no m'agraden els agraden a ells i els que a mi m'agraden potser a ells...

– Què? –va interrompre la mestra. A ells què? A vore... pensa a tu què t'agrada i pensa què els agradaria a ells.

Així, Sofi, quan va acabar la classe, se'n va anar a casa pensant en el que li havia dit la seua mestra. Va estar rondant-li la pregunta pel cap durant tota la nit, pensant el joc que els podria agradar a tots. Però no trobava cap solució. Passaven els dies i seguïem de la mateixa manera, sense trobar-hi remei.

Però, un diumenge mentre passejava amb sa mare i son pare per un llac comercial, va vore uns quants pingüins de la seua classe desfilant mentre cantaven una cançó, es tractava del grup de pingüi-scouts muntanyers.

– Ja està! -li va dir Sofi als seus pares.

– Ja està què filla...?

– Res, mare que he recordat una cosa. –digué Sofi amb veu un tant intranquil·la que expressava certa alegria.

Sofi, havia trobat la solució, havia descobert quines coses tenien en comú ella i els seus companys. A alguns xiquets de la seua classe, per no dir la majoria, els agradava desfilars a l'estil militar i, a més, cantar cançons, a ella també li agradava la música, ja que des de ben xicoteta anava a classes de solfeig. Així que podria unir les dos coses: la música i la desfilada. Però, clar, havien descobert el remei, però... quina cançó podia inventar-se? Sobre quin tema? Havia de ser algun tema que realment fóra motivador.

Sofi tornava a tenir un altre problema... la cançó. Així va acabar el diumenge, pensant en aquella maleïda cançó tan fotudeta que no la deixava dormir.

Però al sendemà, de tornada al cole, i en vore el rebombori que anava a formar-se en el moment de fer la fila per entrar a classe, en eixe mateix moment, la idea va tornar a rondar al seu cap, de moment la cara se li va alegrar i mentre caminava cap a la fila, el seu cap no donava a l'abast inventant aquella melodia i aquelles lletres de la melodia, i finalment quan va arribar al lloc on estava la mestra li va dir:

– Mestra, ja ho tinc! Ja tinc la solució a tots els problemes! Em pot deixar que els ensenye una cosa?

– Sí, clar, Sofi –va respondre la mestra un tant fascinada mentre intentava desfer el batibull.

Així Sofi es va posar a cantar una cançó meravellosa, era una cançó més bé pausada que marcava el començament d'una desfilada cap a classe, una desfilada que anava captivant la resta dels seus companys, que anaven agregant-se a la formació. I una vegada tots junts van poder entrar a l'escola per primera vegada en sis mesos en fila. Sofi es va sentir integrada amb els seus companys, i ells l'estimaven per aquella cançó que havia compost i que va fer que durant tots els dies del curs els pingüins de la classe de Sofi, esperaren amb il·lusió que es fera l'hora d'eixir o d'entrar a classe per poder entonar-la:

Pingüí, pingüí, pingüó a la fila em pose jo.
Pingüí, pingüí, pingüé a la fila em posaré.

I agafem-nos la cintura,
ajuntem els talonets,
preparem-nos tots a una,
com si forem pingüinets.

I ara anem a pegar voltes,
cap a fora i cap a dins,
que nosaltres som la classe,
la classe dels pingüins.

PINGÜI

Cançó dedicada a Ana Martínez (mestra d'Infantil)

Damià Llorens

Musical staff 1 with guitar chords D, G, A, A, D, G above the notes.

Musical staff 2 with guitar chords A, D, A, D, G, A above the notes.

Pin - güi, pin - güi, pin - guó a la fi - la_em - po se jo

Musical staff 3 with guitar chords D, G, A, D, A above the notes.

- o Pin - güi, pin - güi, pin - gué a la fi - la_em - po - sa ré - l a - ga - fem - nos la cin - tu

Musical staff 4 with guitar chords D, A, D, A, D, A above the notes.

- ra. (l) a - jun - tem els ta - lo - nets. (l) pre - pa - rem - nos tots a u - na. (l) com si fo - rem pin - güi - nets

Musical staff 5 with guitar chords D, G, D, A above the notes.

l a - ra_a - nem a pe - gar vol - tes Cap a fo - ra_l cap a dins per - què no - sal - tres som la clas

Musical staff 6 with guitar chords A, Amaj7, D, G, A above the notes.

- se la clas - se dels pin - güins

Musical staff 7 with guitar chords Amaj7, D, G, A, D, A, D above the notes.